

धस्य एतं यजमानं ते तव परिददामि । ज्ञातवेदा अग्निर्यं शेवधिं सुखनिधिमाहु-
तिपरिणामभूतमावह्यात् आवहृति प्रापयति तं यज्ञफलभूतं च सुखनिधिं तव
परिददामि । उभयं रक्षणार्थं तुभ्यं ददामीत्यर्थः ॥ एवं यजमानं यज्ञं च स्वर्गे स-
मर्थं तत्स्थान्देवानर्थयते अन्विति हे देवा यज्ञपतिर्यजमानो वो युष्मानन्वागता
कर्मसमाप्तौ भवतः प्रत्यागमिष्यति लुट् । अत्रास्मिन्परमे व्योमन् उत्कृष्टे व्योम्नि
आकाशे स्वर्गाख्ये आगतं तं यजमानं यूयं जानीत स्मेति पादपूरणः स्वर्गागतः
स भवद्भिः सम्भावनीय इत्यर्थः ॥ आवह्यात् वहतेर्लेट् इतश्च लोपः परस्मैपदे-
ष्विति [पा० ३.४.१७.] तिप् इलोपः (56.) लेटोऽडाटाविति [पा० ३.४.१४.] अ-
डागमः । शेव इति सुखनाम [निघ० ३.६.] शेवं धीयतेऽस्मिन्निति शेवधिः ॥५१॥

एतं ज्ञानाय परमे व्योमन्देवाः सधस्था विद् वृषमस्य ।

यदागहात्पथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणवाथविस्मै ॥ ६० ॥

सहृ तिष्ठति सधस्थाः । परमे व्योमन् उत्कृष्टे स्वर्गभूते व्योम्नि सहृ स्थिता
हे देवाः एतं यजमानं ज्ञानाय जानीत लेटो मध्यमबहुवचने आडागमे वृषम् ।
किं च अस्य यजमानस्य वृषं विद् वित्तं जानीत प्रत्यभिज्ञानाय वेत्तेर्विकरणव्य-
त्यये शः वचनव्यत्ययश्च । विदितवृषोऽयं यद्यदा देवयानैः पथिभिः स्वर्गमार्गैः
आगहात् आगहति इलोपाडागमौ तदा इष्टापूर्ते श्रौतस्मार्तकर्मफले अस्मै यज-
मानायाविः कृणवाथ प्रकटीकुरुत दत्तेत्यर्थः देवा यान्ति येषु ते देवयानाः कर्-
णाधिकरणयोश्चेति [पा० ३.३.११७.] ल्युट् । उपभोगस्थानभेदाद्बहुवं पूजार्थं वा ॥
इष्टं च पूर्तं च इष्टापूर्ते देवसम्बन्धिकर्मत्वाद्देवतादन्ते चेति [पा० ६.३.२६.] पूर्व-
पदस्यानङ् आपूर्तं चेति वा । कृणवाथ कृञ् कृतौ स्वादिः आडागमश्च ॥ ६० ॥

उद्ध्यस्वाग्ने प्रतिज्ञा ॥ ६१ ॥ येन वहसि सहस्रं ये ॥ ६२ ॥

उद्ध्यस्व । त्रिष्टुप् ॥ येन वहसि । अनुष्टुप् ॥ एते द्वे व्याख्याते [१५.५४.५५.]
॥ ६१ ॥ ६२ ॥

प्रस्तरेण परिधिना सुचा वेद्या च बर्हिषा ।